

Jacek Błaszczyk

Wilkowice, gm. Wartkowice, woj. sieradzkie. Stanowisko 1

Informator Archeologiczny : badania 21, 92

1987

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

Chronologia osady została ustalona na podstawie materiału ceramicznego, na okres halstański kultury łużyckiej.

Materiały znajdują się w PAK PP PRZ O/Warszawa.

Badania zakończono.

WĄCROCK
woj. kieleckie
Stanowisko "A"

patrz
epoka brązu

WILKOWICE, gm. Wartkowiec
woj. sieradzkie
Stanowisko I

Uniwersytet Łódzki
Katedra Archeologii

Badania prowadził mgr Jacek Błaszczak. Finansował NKI w Sieradzu. Słódwy sezon badań. Cmentarzysko kultury łużyckiej z okresu halstańskiego C-D, osada kultury pomorskiej z wczesnego okresu lateńskiego, osada kultury przeworskiej z okresu rzymskiego, osada wczesnośredniowieczna.

Zbadano obszar o pow. 800 m². Odkryto 4 groby kultury łużyckiej z okresu halstańskiego, 6 jam kultury pomorskiej z wczesnego okresu lateńskiego, 3 chaty, piec i 1 jamę kultury przeworskiej z okresu rzymskiego, 2 chaty, 4 jamy i 2 paleniska wczesnośredniowieczne.

Groby kultury łużyckiej były bardzo źle zachowane. Posiadały one bruki kamienne, pod którymi znajdowały się ułamki popielnic, fragmenty przystaw oraz przepalone kości ludzkie.

Jamy kultury pomorskiej miały owalne kształty, a wymiary ich nie przekraczały 100 x 70 cm. Wypełnisko jam stanowiła brązowo szara ziemia, ułamki ceramiki oraz drobne fragmenty kości zwierzęcych. Na szczególną uwagę zasługują jamy oznaczone nr 14 i 23. W jamie 14 znaleziono kubek, dość duże fragmenty kilku mis, fragment naczynia wazowego, duży fr. naczynia zasobowego. W jamie 23 natrafiono na szkielet psa, fragmenty kości innych zwierząt oraz dość liczne ułamki ceramiki w tym duży fragment naczynia o baniasnym brzuscu i chropowatej powierzchni.

Wśród obiektów kultury przeworskiej na osobne omówienie zasługuje chałupa oznaczona nr 22 i piec nr 2.

Chałupa miała kształt zbliżony do kwadratu o wymiarach ok. 4,6 x 4,8 m. Przekątne żurczone były w kierunkach N-S i W-E. W południowym narożniku chaty znajdowało się palenisko zbudowane z dość dużych kamieni polnych. Wypełnisko chaty stanowiła ciemna brunatna ziemia, której barwa przy palenisku przechodziła w kolor czarny. Grubość warstwy stanowiącej wypełnisko obiektu sięgała do 70 cm. W chałupie znaleziono dwa niemal całe naczynia wazowe, liczne ułamki grubociennych naczyń zasobowych, kości zwierzęce. Piec nr 2 miał średnicę ok. 2,0 m. Na obwodzie znajdowały się duże kamienie. Wewnątrz pod ok. 20 cm warstwą polepy, w której występowały węgle drzewne znajdowała się warstwa szarej gliny o grubości dochodzącej do 15 cm. Niżej znajdowała się 20-25 cm warstwa pomarańczowo-czerwonego piasku /zabarwienie to powstało zapewne w wyniku działania wysokiej temperatury/. Piec ten zapewne służył do wypału wapna, jednakże bez wyników analiz próbek połączonych z pieca trudno w chwili obecnej jednoznacznie określić jego funkcję.

Wśród 8 obiektów wczesnośredniowiecznych najokazalej prezentowała się chata oznaczona nr 16. Obiekt ten miał kształt owalny. Dłuższa oś /na kierunku W-E/ sięgała 7 m, krótsza miała ok. 3,8 m. W części wschodniej chaty znajdowało się palenisko zbudowane z kamieni polnych. Wypełnisko chaty stanowiła twarda prawie czarna ziemia, w której znajdowano liczne fragmenty ceramiki i kości zwierzęce.

Materiały i dokumentacja z badań znajdują się w Katedrze Archeologii Uniwersytetu Łódzkiego.

Badania będą kontynuowane.